

Klinische relevantie van internetgamingstoornis

C.E.V. MINNEKEER

Gedragsverslavingen werden voor het eerst opgenomen in de DSM-5. Voor het uitbrengen van deze 5de editie boog een werkgroep zich over niet-middelenafhankelijke (gedrags-) verslavingen: gokken, (internet)gamen, internet-, werk-, shop- en sportverslaving (Petry e.a. 2014). In de DSM-5 werd de gokstoornis (GD) in de categorie 'Verslavingen en stoornissen door het gebruik van middelen' ondergebracht, terwijl pathologisch gokken (PG) in de DSM-IV-TR onder de impulscontrolestoornissen viel. Internetgamingstoornis (*internet gaming disorder*, IGD) werd in de DSM-5 opgenomen onder 'Aandoeningen die verder onderzoek behoeven'. Sommigen vinden dat men zich met de inclusie van gedragsverslavingen in de DSM op een hellend vlak begeeft, aangezien elke vorm van menselijk gedrag vatbaar is voor verslaving.

Przybylski e.a. (2017) verrichtten de eerste grootschalige studie gebaseerd op de APA-criteria voor een IGD om de validiteit van deze APA-indicatoren te evalueren en de invloed van geslacht en crossculturele verschillen op de betrouwbaarheid ervan na te gaan. In eerdere studies werd geen onderscheid gemaakt tussen 'gepassioneerd' en 'pathologisch' gamen. De APA-criteria leggen de nadruk op dit onderscheid door de aanwezigheid van een significante lijdensdruk bij pathologisch gamen. De auteurs onderzochten gegevens uit vier studies met grote internationale cohorten (n = 18.932) waarbij gebruikgemaakt werd van zelfrapportage. Alle data zijn tevens beschikbaar via het Open Science Framework (<https://osf.io/prqwa/>).

Internetgames bleken zeer populair te zijn onder volwassenen. Meer dan 50% van de deelnemers had recent een internetgame gespeeld, maar ook meer dan 50% van de deelnemers rapporteerde geen pathologisch gamegedrag. Bij 2,4% van de deelnemers werd potentieel gestoord gamegedrag gerapporteerd, dit cijfer lag in lijn met 3,1% uit een recente meta-analyse. De prevalentie van een internetgamingstoornis werd geschat op basis van de aanwezigheid van het criterium lijdensdruk ten gevolge van gamen en de rapportage van voldoen aan 5 of meer APA-criteria. Het aantal gerapporteerde indicatoren was positief gecorreleerd met het criterium van lijdensdruk.

De cijfers werden vergeleken met de cijfers van GD, die eveneens als gedragsverslaving beschouwd wordt. In de studie werd bij 1% van de deelnemers ouder dan 18 jaar en 2,4% van de deelnemers van 18-24 jaar oud voldaan aan de

criteria van GD. De prevalentiecijfers voor IGD waren lager dan die voor GD. Daarnaast bleek ook dat de prevalentie voor IGD bij personen die het laatste jaar een onlinegame gespeeld hadden lager lag in vergelijking met personen met GD die het laatste jaar gegokt hadden. Ook bleek dat IGD leidde tot significant meer gamegedrag. De impact van IGD op fysieke en sociale activiteiten en op de mentale en fysieke gezondheid bleek niet significant. Uit de studie bleek tevens dat de APA-criteria voor IGD dezelfde sensitiviteit hadden bij mannen en vrouwen en verschillende landen onderling.

Een belangrijk nadeel van deze studie is dat de onderzoekspopulatie uitsluitend bestaat uit (jong)volwassenen (leeftijd deelnemers: ≥ 18 en 18-24 jaar), terwijl de DSM-5 adolescenten als grootste risicogroep vermeldt voor het ontstaan van een IGD. Uit eerder onderzoek bleek dat de prevalentiecijfers voor IGD het hoogst zijn in Azië, hoewel in deze studie enkel cohorten uit westerse landen geïnccludeerd werden. Exclusie van belangrijke risicogroepen kan leiden tot onderschatting van deze problematiek.

Het toenemend gebruik van internet en games leidt vaker tot problematisch gedrag, hetgeen kan evolueren tot verslavingsproblematiek. Het opnemen van gedragsverslavingen in de DSM-5 zorgt hopelijk voor erkenning van niet-middelenafhankelijke verslavingen.

LITERATUUR

- Petry NM, Rehbein F, Gentile DA, Lemmens JS, Rumpf HJ, Mößle T, e.a. An international consensus for assessing internet gaming disorder using the new DSM-5 approach. *Addiction* 2014; 109: 1399-406.
- Przybylski AK, Weinstein N, Murayama K. Internet gaming disorder: investigating the clinical relevance of a new phenomenon. *Am J Psychiatry* 2017; 174: 230-6.

AUTEUR

CHRISTINE MINNEKEER, psychiater, Medisch Centrum Sint-Jozef, Bilzen.

CORRESPONDENTIEADRES

Dr. Christine Minnekeer, Medisch Centrum Sint-Jozef, Abdijstraat 2, 3750 Bilzen, België.
E-mail: christine.minnekeer@mc-st-jozef.be

Geen strijdige belangen meegedeeld.

ARTIKEL

